

Inger Marie Hansen, født Petersen

Optegnelser fra barndom, ungdom og alderdom.

Skrevet 1982

Inger Hansen, Væggerløse 1982

Optegnelser fra barndom, ungdom og alderdom.

Jeg vil begynde min beretning i dag. Den sidste i året 1982, for i morgen d. 1. januar 1983 har Ernst og jeg været gift i 38 år.

Jeg selv er født på Elisevej 7, 2. sal tv. i Køge d. 21. marts 1910.

Her i Køge boede jeg de første godt 4 år sammen med mine forældre. Min mor hed Mathilde Kristine Jensen og var født d. 8. marts 1888.

Min far hed Ole Carl Petersen født d. 29. maj 1877.

Ole Carl Petersen

1877 - 1919

Mathilde Kristine Jensen

1888 - 1979

Min far var arbejdsmand og arbejdede på Køge Dampmølle i den tid jeg kan huske. I 1914 flyttede vi til København og boede i Brohusgade nr. 13, 2.sal th. over gården på Nørrebro. Min far havde fået ansættelse på Nørrebros Badeanstalt, som lå i Blågårdsgade, og her arbejdede han som bademester til marts 1919. Han havde fået bronkitis og havde lidt af det i længere tid, da lægen anbefalede ham at tage på landet og søge arbejde der, han kunne ikke tåle den fugtige luft.

En kunde ved navn Brandt tilbød min far at blive staldmester ved sommer-restauranten "Bøndernes Hegn" uden for Bagsværd. Samme Hr. Brandt var også ejer af Hareskovs-Pavillionen, som lå på den anden side af Hareskoven, hvor både min far og mor arbejdede, min far blev sat til at save brænde og min mor hjalp til i køkkenet, da "Bøndernes Hegn" på det tidspunkt ikke var færdigt til at modtage gæster.

Bryllupsbillede ved Mathilde og Carl's bryllup i 1909. Brudgommen, nr. 2 fra højre bagerst, ses her med sin familie. Bruden Mathilde og hendes familie var ikke med hos fotografen, de vaskede op imens.

Inger skriver bag på billedet:

Bagerst fra venstre: Min fars yngste bror Christoffer, døde da han var først i tyverne, derefter farbror Peter som fik 13 børn, den ældste var Inger gift med Max. Så min far, det var hans bryllupsdag, men min mor var ikke med, hun hørte jo ikke til familien!! Hun blev hjemme og vaskede op (det var vist mors hobby). Derefter fars søster Kristine, hendes 2 børn var Elna og Carl.

Siddende fra venstre: Fars yngste søster Sofie (fik 2 børn Ella og Børge), min farmor og farfar der boede i Glasbankehuset i Køge. Derefter fars søster Anna (Ester og Kajs mor). Min farbror Hans var på den tid i Aalborg og derfor ikke med på billedet; blev sent gift, ingen børn.

Billedet taget 1909 i København da fars søster Anna holdt brylluppet

Dette arbejde var for strengt for min far, der på det tidspunkt var angrebet af tuberkulose og det gik hurtigt ned ad bakke med helbredet. Han døde d. 24. maj 1919, - 42 år gammel.

Et halvt år før min far døde havde jeg fået en lillebror der 13 måneder gammel døde af meningitis. Det må have været en streng tid for min mor, at miste både sit barn og mand inden for et år. Nu stod mor så alene med os andre tre børn, jeg som den ældste var 9 år, min bror Poul på 7 år og Ove på 5 år.

Nøglebræt skåret af Ingers far Ole Carl Petersen, med lommekniv som ung tjenestekarl

Aktieselskabet Dampmøllerne „Alliance” København.

Kjøge Dampmølle.

Telefon 47. Kjøge, den 25 Novbr 1918.

Carl Pedersen har arbejdet her paa møllen fra Decbr. 1909 til Maj 1915 og forlod efter sit eget ønske sin Plads her for at tiltræde en ledig Plads ved en Badeanstalt i København.

Carl Pedersen har, i den Tid han har arbejdet her, udført sit Arbejde til vor fulde Tilfredshed, han var en flink, villig og paalidelig Mand, afholdt saavel af sine Arbejdskammerater som af sine Overordnede, og vi kan derfor kun paa det bedste anbefale ham til hvem der maatte have Brug for hans Tjeneste.

J. E. Kausen
KJØGE DAMPMØLLE

Anbefaling, Ole Carl Petersen, 1918

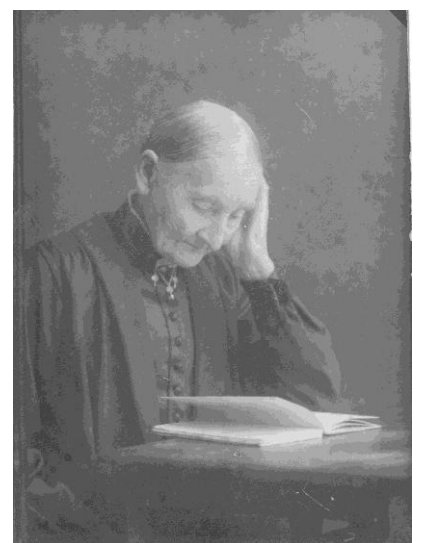
**Ingers far Ole Carl bagerst i midten ca. 1896.
Hans svigerfar, Ingers morfar, var med i krigen 1864**

Carl og Mathildes børn: Inger, Ove og Poul

**Familekomsammen hos Ingers farbror Peter i Hastrup
Peter var far til 13 børn så de kunne hurtigt blive mange.**

**Ingers farmor Mette Marie
1849-1932**

Efter 71 år genser Inger Bøndernes Hegn, Bagsværd ca. 1990.

Inger, pige 13 år

Inger, ung pige

Inger, "ung" mor og hustru

Mathilde, Inger, Carl og Poul i 1914. Brohusgade 13, Nørrebro Kbh.

Men på trods af alt dette har jeg haft en dejlig barndom, jeg var vel knap nok gammel til at forstå alvor dengang. Vi boede endnu nogle måneder i "Bøndernes hegn", hvor mor nu måtte arbejde både her og i Hareskovs-Pavillionen; vi børn skulle samle affald, papir m.m. i skoven efter gæsterne, der var nemlig borde og bænke så gæsterne kunne spise deres medbragte mad og så købe drikkevarer i Pavillionen.

I køkkenet der, arbejdede mor sammen med en pige, som var kommet lige fra kvindefængslet og var meget kortklippet, som de dengang blev i fængslerne, og det var jo ikke almindeligt dengang at se nogen med kortklippet hår – hun hed Ingeborg – og var et pragtfuldt menneske, hun havde bare den fejl, at hun ikke kunne lade være med at stjæle, Det var synd, for hun havde selv en lille pige på 8 år, som var på en institution, hvor Ingeborg besøgte hende.

Denne Ingeborg kom til at betyde meget for os tre børn, vi elskede hende simpelt hen, for hun sørgede for at vi fik noget at spise (hun hentede madenovre i køkkenet i Pavillionen) hvad hun jo ikke havde tilladelse til, men det generede ikke Ingeborg, og en dag kom overtjeneren og så at vi tre børn sad ude i vores lysthus og spiste hakkebøffer og spurgte hvor vi havde fået dem fra. Vi måtte erkende, at Ingeborg havde givet os dem. Så kaldte han på hende og var rasende over at hun havde tilladt at give os mad fra køkkenet - men det kom han ikke langt med overfor Ingeborg. Hun gav igen af samme skuffe og spurgte ham om det var meningen at Fru Petersens børn skulle sulte fordi de brugte vores mor til at arbejde hele dagen oppe i Hareskovs-Pavillionen for en ussel løn, han kunne bare gå ind og passe sit, så skulle hun nok tage ansvaret for hvad hun foretog sig, - så luskede han

brummende af sted, alle var bange for Ingeborgs tunge, for hun lagde ikke fingrene imellem når hun udtalte sig.

Men en dag måtte Ingeborg alligevel forlade os, hun var kleptoman desværre, der forsvandt for meget af bestik og andre ting på Pavillionen hun kunne få fat i, og alt fandt politiet på hendes værelse, og så måtte Ingeborg give op og følge med dem.

Den dag græd både min mor og vi tre børn, da vi vinkede farvel til hende. Jeg glemmer hende aldrig. Det var et lille sidespring, men som jeg ikke kunne lade være med at berette om.

Min første skoledag var en vidunderlig oplevelse, den kan ikke beskrives, den skal opleves denne mærkelige følelse af, at nu skete der noget med en, og samværet med lærer og kammeraterne var noget helt nyt. Og dette at begynde at lære bogstaver og tal at kende, det nød jeg. Jeg gik i Hans Tausengade Skole i København i de første klasser og lidt af 3. die. Så var det vi flyttede til Bøndernes Hegn, hvor jeg fortsatte i 3. klasse i Bagsværd Skole. Det var dengang den lå ligesom langt ude på landet. Lige udenfor skolegården lå der store marker, hvor vi snød os til at løbe ud og lege i frikvartererne.

Der var vel en god halv times gang til skolen fra Bøndernes Hegn, som lå på den anden side af en skov vi skulle igennem på vej til skolen. Der var ikke noget der hed busser eller cykler, vi måtte pænt trave på vores ben; det tænkte vi ikke over, vi kendte jo ikke andet.

Så omkring august 1919 flyttede jeg skole igen, stadig i 3. klasse. Det blev på Brochmanns Skole i Køge denne gang. Vi boede hos min farfar og farmor de første 2 år før mor endelig fik en lille 2 vær. lejlighed i Nyportstræde nr. 37 over gården. Det var lige så vanskeligt dengang som nu at få noget at bo i, det var jo lige efter den første verdenskrig, der varede fra 1914-1918 og vi kom til Køge 1919.

Glasbankehuset, Køge 1919

Farmor og farfar som vi boede hos i 2 år

Mette Marie Christoffersen og Christian Petersen

Mens vi boede hos mine bedsteforældre i Glasbankehuset blev min mor syg og lå ca. 2 måneder på Køge Sygehus af nervesammenbrud. Nu bagefter kan jeg godt forstå, at hun kollapsede. Hun begyndte om morgenen med at gøre rent på en tandlægeklinik; derefter gik hun ud hos private og lappede og stoppede for dem for 50 øre i timen. Hun gik 2 gange om ugen med "Julens Glæde" og krævede penge op, som folk sparede sammen til julen, hvor mor så igen måtte uddele dem. I mellemtiden var de indsat i banken. Så var der os tre børn at sørge for med mad og renlighed. Vi har

aldrig mærket, at der manglede nogen af delene, men mor gik sikkert også hellere sulten i seng end vi skulle mangle noget.

Da jeg var 12 år, var jeg så heldig at få en byplads på et vaskeri, hvor jeg slæbte på store flettede kurve med kravetøj og linned, dog mest kravetøj = skjorter, løse flipper, manchetter, som det brugtes dengang. Det var en dejlig fornemmelse at være med til at tjene til den daglige husholdning, jeg fik 15 kr. om måneden, det var mange penge. Senere fik Poul byplads hos en skrædder Madsen til 8 kr. om måneden (der arbejdede også Jensen, som senere blev gift med min mor). Selv Ove fik byplads hos grønthandler Gottschalk, han fik 6 kr. om måneden, han var jo ikke så gammel, kun 8 år dengang, men sådan var tiderne, det var ganske naturligt, at børnene hjalp til ved at tjene lidt penge til sko, tøj og mad.

Vaskeripiger

Ingers kusine Ester, Mathilde, Inger, Ove, Poul. 1925

Min mor har altid kunnet få meget ud af lidt, hun var meget sparsommelig uden at være nærig, men alt blev udnyttet, vendt og drejet til der ikke kunne drives mere ud af det. Dengang kunne man købe rygben til 10 øre for 500 g = 1 pund som det hed dengang. Så købte mor 10 pund ben og skrabe dem så meget kød af dem, så der kunne blive til en gang frikadeller til middag, og hun kogte så grønkål eller sulevælling eller porrevælling på benene, som der stadig kunne gnaves lidt af til suppen, og ved at være så sparsommelig fik vi dejlig mad hver dag.

Ellers gik min barndom på denne måde: gik i skole fra kl. 8 til kl. 2 eftermiddag. Derefter hjem og klæde om og så på plads fra kl. 3, det var mest de sidste dage i ugen der var udbringning af vasketøj, de andre dage hjalp jeg til med alt forefaldende arbejde, såsom at lægge snavsetøj i blød, lave mad, passe børn – der var 2 drenge – og sy tøj til dem gjorde jeg også.

Da var jeg imidlertid blevet konfirmeret, og steg i graderne til at modtage vasketøj, mærke det og senere udlevere det igen i forretningen. Lønnen steg fra 15 til 25 kr. om måneden; jeg var der til jeg var godt 15 år, hvorefter jeg fik plads i huset hos materialist Nielsen på torvet i Køge. Det var i 1925 og lønnen var 35 kr. om måneden med kost, men jeg boede hjemme. Der var jeg i 4 år, kom så i glarmesterforretning i Brogade. Der var jeg kun i ½ år, så byttede jeg med indehaverens forlovede – hun var ekspeditrice på Køge mejeris udsalg, og den plads fik jeg så. Blev der i 7 ½ år (90 kr. om